

Ksenija Šešerko: *Kruh za dušo*

Prvonagrajeno zgodbo opredeljuje impresivno prepletanje časovnih drobcev, ki se povezujejo v hvalo umskih in čutnih zadovoljstev življenja. Ganljiv trenutek, ko se avtorica nekega popoldneva, v obdobju iztekajočega se otroštva in v spremstvu bolj izkušene prijateljice, prvič odpravi na samostojno vožnjo z avtobusom - končna postaja pa je prav knjižnica. Ne samo vožnja, tudi obisk knjižnice je prvi, zato je vtis toliko bolj mogočen. Deklica nadaljuje z nizom prvih samostojnosti, saj sledi prvi vpis v knjižnico. Krono popoldneva pa predstavlja obisk delikatese, v kateri si prijateljici - avtorica spet prvič - privoščita sladko smetano in tako z užitek zaključita svojo dogodivščino. Čudovit opis prvih samostojnih raziskovanj na prehodu v odraslost, katerega višek predstavlja splet prijateljskih, knjižničnih in kulinaričnih užitkov. Sedanost izrisuje malo drugačno podobo: avtorici smetana ogroža zdravje, toda v trenutku zaključka zgodbe si bo kljub temu grešno privoščila kavico s smetano, Slavko pa bo končno izvedel odgovor na ženino vprašanje iz tistih davnih dni: koliko skupnih slasti imata knjižnica in tolčena smetana.

Lea Dvoršak: *Po stopnicah avtobusa do svobode*

Odraščanje v manjšem, z rigidnimi normami omejenem okolju, je lahko za posameznika zelo zatirajoče, še posebej, če se temu pridružijo negativni družinski odnosi, predvsem pa zavedanje o lastni drugačnosti in posledično nesprejetosti. Občutek izločenosti in nerazumevanje samega sebe praviloma postaneta neznosno breme, ki lahko v mladem človeku povzroči apokaliptično razdejanje. Če ne bi bilo nečesa, kar je razbijalo ozkogledost in kar je prinašalo v avtoričin intimni svet svetla obzorja. To je bila knjižnica s stotinami knjig. Pa ne stacionarna, saj je res odročni kraji ne premorejo, pač pa bibliobus, ki se je kot glasnik svobode vračal v določenih časovnih intervalih. Z njim pa knjige z neštetiimi človeškimi usodami, drugačnimi vrednotami in spoznanji, ki so prinašale pestrost širnega sveta. Branje je avtorico fatalno zaznamovalo, saj je z njim tlakovala temelj, s pomočjo katerega se je lahko soočila s svojim otroštvom in težavnimi odnosi, predvsem pa je hrabro sprejela sebe in okolici razodela biseksualno identiteto. To pa je komaj prvi korak na široko razprti cesti, po kateri odslej potuje. Knjižnica, knjige in branje imajo v drugo nagrajeni zgodbi odločilno vrednost pri izgradnji lastnega sveta, pozitivne samopodobe, osebnega zorenja in kreativnega izražanja.

Juša Knez-Riedl: *Rimljanka*

Besedilo preveva življenjska vedrina, navdušenje nad literaturo, knjižnicami in posebej nad Mariborsko knjižnico z uslužnimi knjižničarji in krožki Tretjega življenjskega obdobja vred. Njeno bistvo pa se vendarle skriva drugje. Središče predstavlja pretresljiv pripetljaj, ki ga je avtorica kot odraščajoča deklica doživela na enem izmed prvih obiskov v knjižnici. Za njen odnos do knjižnic in branja je bil skoraj poguben, brez dvoma pa jo je zaznamoval tako rekoč za vse življenje. V svoji neizkušenosti in zvedavosti si je po nesrečnem naključju izbrala erotično obarvan roman, nato pa jo je knjižničarka, precej brezbrizno in predvsem brez vsakršne obrazložitve, zavrnila. Ostali so samo neizrečenost dekličinega sramu in občutek krivde. To je nadobudno bralko kar nekaj časa odvrčalo od knjižnic in branja, dokler je ni študij spet prisilil v obisk. Slednjič pride tudi do spoznanja, kakšno literarno besedilo je povzročilo tako neprijetno situacijo. Čeprav polna optimizma, nas zgodba toliko nazorneje opominja, kako odločilne so v življenju drobne stvari in besede, koliko pomenijo spoštljivost, empatija in pogum, pa tudi, kako zlahka se v komunikaciji zapletemo v tako nesmiselne in usodne nesporazume.

Adrijana Morovič: *Ambulanta za knjige* in Timotej Breznik: *Zgodba iz moje knjižnice*

Na natečaju sta z iskrivima prispevkoma sodelovala člana VDC Sožitje Maribor, Timotej Breznik, pod mentorstvom Andreje Medved, in Adrijana Morovič, pod mentorstvom Marije Bunta. Prvi zapis pristrčno slika upravljanje premične knjižnične zbirke Mariborske knjižnice in bralne želje članov, predvsem pa njihove nagajive medosebne odnose. Drugo besedilo opozarja na izreden pomen asistence pri izboru knjig za premično zbirko in se osredotoča na vznemirljive obiske posameznih enot Mariborske knjižnice. Iz zapsanega veje veselje nad doživetji s knjigami in knjižnico, ki članom prinašajo veliko prijetnih prilog.